

Caracterizare Nechifor Lipan din romanul Baltagul

Mihail Sadoveanu este cel mai mare povestitor artist al literaturii romanesti, el afirmand ca "poporul a fost parintele meu literar".

Romanul "Baltagul" este un adevarat "poem al naturii si al sufletului omului simplu, o (Miorita) in dimensiuni mari"(George Calinescu), reprezentand una din culmile cele mai inalte ale creatiei sadoveniene si poate fi comparat cu o adevarata epopee a vietii pastoresti.

Barbatul Vitoriei Lipan este eroul absent al romanului, constituind insa axul acesteia, in jurul caruia se organizeaza toate actiunile, toate miscarile femeii, in cautarea adevarului despre omul disparut.

Portretul sau fizic este realizat prin intermediul caracterizarii indirecte, din amintirea sotiei: avea "mustata groasa adusa a oala. La mustata aceea neagra si la ochii aceia cu sprancene aplecate si la toata infatisarea lui indesata si spatoasa". El se contureaza mai ales din memoria afectiva a Vitoriei: "Asa-l fusese drag in tinereta Lipan, asa-l era drag s-acum, cand aveau copii mari cat dansii".

Din legenda pe care obisnuia sa o spuna la nunti aflam ca Nechifor era un muntean ca toti ceilalti muntенii- un om cu "inima usoara si blanda" caruia ii placea sa petreaca si sa bine-dispuna lumea la nunti.

Prin intermediul enunertiilor(ca mijloace de expresivitate artistica), in mod direct, autorul povesteste ca sotul Vitoriei "este un barbat puternic si voinic, harnic si priceput intr-ale oieritului", care continua ocupatia milenara a familiei sale-pastoritul. "Stanile l-au fost bine randuite si ciobanii ascultatori. Bacia nu stiau numai istorisiri, ci stiau taina laptelui acru si a branzei de burduf."

Nechifor plecase de-acasa, din Magura Tarcaului, dupa niste oi la Dorna, "s-acu Sfantu-Andrei era aproape si el inca nu se intorsese". Intarzierea, mai mult decat de obicei-73 de zile- a acestuia, starneste neliniste si banuieli crancene in sufletul femeii.

El era un om simplu, fara carte, inasa care pretuia viata, stiind cum sa si-o traiasca, si care avea credinta in Dumnezeu, El luminandu-i calea in noapte si indreptandu-l spre adevar, asemenea Vitoriei. Numele lui i-a fost schimbat la varsta de patru ani, din Gheorghita in Nechifon, pentru "ca sa nu-l mai cunoasca bolile si moartea", familia lui fiind foarte superstitioasa.

"Lipan desmierda mai mult pe fata", pe Minodora, al carei nume el il alesese, "asa cum auzise el la o maica de la Agapia si-l placuse".Prin intermediul caracterizarii indirecte, din amintirea Vitoriei, el "avea glas de dulceata".

Munteanul era stapanul naturii, el cucerind vaile si piscurile muntilor, inasa acum ori "va fi cazut pe undeva s-a pierit, ori l-au omorat hotii", dupa cum gandea in taina, sperziata, sotia sa.

"Le cunostea pe toate si stia orisi cand le ce usi sa bata si la ce slujbasi sa se infatiseze, caci el

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

umbla din tinereta in tara cealalta de vale", dupa cum nareaza autorul. Nechifor stia sa-i respecte pe ceilalti si la randul sau el era respectat de acestia.

Trasaturile fundamentale ale personajului le regasim in portretul colectiv al oamenilor de la munte, pe care-l alcatuieste Sadoveanu: "locuitorii acestia de sub brad sunt niste fapturi de mirare. Luti si nestatornici ca apele, ca vremea, rabdatori in suferinta ca si-n ierni cumplite, fara griji in bucurii ca si-n arsitele lor de cuptor, placandu-le dragostea si betia si datinile lor de la inceputul lumii, ferindu-se de alte neamuri si de oamenii de la campie si venind la barlogul lor ca fiara de codru- mai cu seama stau ei in fata soarelui c-o inima ca din el rupta: cel mai adesea se desmiarda si lucestea de cantec, de prietenie. Asa si acel Nechifor Lipan care acum lipsea". El este, deci, un personaj emblematic.

Chipul si firea lui Lipan se imbogatesc treptat, prin relatarile celor pe care oierul l-a cunoscut in drumul sau dupa mioare. Astfel, la Bicz, la han la Dorna, Vitoria afla ca Nechifor era "obraz cunoscut", "om vrednic si fudul", "care nu se uita la parale, numai sa aiba toate dupa gustul lui"; recunoscut dupa caciula brumarie, oamenii spun ca este "vrednic roman" si "mester la vorba". Carciumarului insa nu-l placea "ca omul se ducea la drum)aspura noprtii". El se dovedeste un barbat curajos, "nu-l pasa de oamenii rai" si avea pentru dansii pistoalele incarcate in desagi. "li placea sa umble pe luna si canta din solz, ca sa nu-l fie urat". Dar mai ales Vitoria isi simte sufletul incalzit cand vorbeste de Lpan: "De hoti nu se temea avea stapanire asupra lor".

In toate locurile prin care a trecut Lipan, cei care l-au cunoscut vorbesc cu prietenie despre omul "cu caciula brumarie" ca fiind "cinstit, platindu-si datoriile, iubitor de animale: a hranit el cu mana lui un caine pe care-l avea. Mi-a placut si asta. Au platit cinstit ce-aveam de platit si s-au dus". "Apoi, el a avut gust sa-l faca parintele o cetanie s-o aghiazma sa-l stropeasca oile", deoarece era un crestin adevarat si care era de parere ca Dumnezeu ii va ocroti mioarele astfel.

Nechifor Lipan se aseamana cu ciobanasul din "Miorita" pentru ca amandoi sunt doi baci priceputi, detinand tainele pastoritului, ce-si iubesc animalele, dar si pentru ca impotriva lor se complotase, ceilalti doi ciobanasi planuindu-l moarte in perioada transhumantei. Munteni cu suflete mare, lipsa lor este remarcata repede de cei iubiti si astfel mama/sotia porneste in cautatea lui. Cei doi detin taina filozofiei vietii pe pamant cat si dincolo.

Alcatuit din amanunte ce se adauga treptat, aureolat de iubirea atat de vie a eroinei romanului, portretul-sinteza al lui Nechifor Lipan are mireasma legendei, ale celor trecute si neuitate.